

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415218967
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4415218967.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a sudcov u JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobcu: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., K. XXXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Pribinova 9, IČO: 36 813 401, v mene ktorej koná advokát - konateľ JUDr. Ing. Petra Štofková, proti žalovanej: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., A. XXXX/XXA, zastúpená: JUDr. Ladislav Krčmárik, advokát, Štefánikova 30, Nitra, IČO: 41 846 508, o zaplatenie 45 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16C/629/2015-569 zo dňa 24. októbra 2018 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v Nové Zámky (ďalej len „prvoinštančný súd“) v záhlaví označeným rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 45 000 eur s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 11. 11. 2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti príslušenstva pohľadávky za obdobie od 21.09.2015 do 10.11.2015 žalobu zamietol. Žalobcovi priznal podľa § 225 ods.1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. §§ 107 ods. 1, 451, 2 Obč. zákonníka.

1.3. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 45 000,- eur s príslušenstvom titulom pôžičky dôvodiac tým, že so žalovanou spolu žili, v roku 2009 začali stavať rodinný dom a plánovali spoločné bývanie. Žalovaná mala pozemok a časť peňazí na stavbu dom. Je jeho výlučnou vlastníčkou. Počas celej výstavby jej pomáhal, najmä jej požičiaval peniaze, celkovo v sume 45 000,- eur. Dohodli sa, že na potvrdenie celkovej sumy požičaných peňazí spíšu Zmluvu o požičaní peňazí. V čase podpísania zmluvy ešte spolu žili, preto si nedohodli čas vrátenia peňazí a ani splatnosť pôžičky. Žalobca mal peniaze z predaja bytu v sume 34 500,- eur a úspory. V roku 2015 sa ich vzájomné vzťahy zhoršili, ukončili partnerský vzťah a žalobca sa ku dňu 01.08.2015 z rodinného domu vysťahoval.

1.4. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Namietala, že so stavbou rodinného domu sa začalo v roku 2007 a jeho užívanie bolo povolené v roku 2010, kedy bolo určené súpisné a orientačné číslo. Poprela

uzatvorenie žalobcom tvrdenej dohody, či Zmluvy o prevzatí peňazí a poprela, že ju podpísala. Tvrdila, že peniaze nikdy neprevzala a žalobca jej ani nepožičal a ani neodovzdal finančné prostriedky.

1.5. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že na LV č. XXXXX pre kat. úz. Y. P. je ako výlučná vlastníčka domu zapísaná žalovaná titulom kúpnej zmluvy zo dňa 03. 07. 2007 a 28. 11. 2007. Rozhodnutie o určení súpisného čísla bolo vydané dňa 13.03.2010 a kolaudačné rozhodnutie dňa 09.02.2010.

1.6. Podľa Zmluvy o prevzatí peňazí, uzavretej stranami sporu veriteľ - žalobca poskytol dlžníkovi - žalovanej peniaze vo výške 45000 eur; prevzatie finančnej pôžičky v tejto sume v hotovosti žalovaná potvrdila svojim podpisom a žalobca svojim podpisom potvrdil odovzdanie tejto sumy. Zmluva nie je datovaná.

1.7. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že strany sporu žili v spoločnej domácnosti od roku 2006 v byte žalobcu, v Nových Zámkoch a od začiatku roka 2009 v rodinnom dome žalovanej spolu s jej 11 ročným synom. Nebolo sporné, že v tom čase žalovaná dobre zarábala a peniaze mala uložené v peňažných ústavoch. Mala záujem o stavbu rodinného domu, so žalobcom našli pozemok, ktorý odkúpila dvoma kúpnyimi zmluvami zo dňa 03.07.2007 za kúpnu cenu a 41 227 eur (1 242 000 Sk), vyplatenú v hotovosti.. Druhú časť pozemku odkúpila kúpnu zmluvou zo dňa 28.11.2007 za kúpnu cenu 8 982 eur (270 600 Sk). Stavbu rodinného domu realizovala spoločnosť STAMAF s. r. o. so sídlom v Nových Zámkoch, Bajčská 1, ktorej žalovaná vyplácala stavebné práce podľa predložených listinných dôkazov z rokov 2007 - 2008, naposledy 22.10.2008, celkovo vo výške 49 485 eur (1 490 801 Sk).

1.8. Súd poukázal na dôkaz - list X. C. zo dňa 28.12.2016, v ktorom uviedol, že dňa 20.04.2008 mu poslala žalovaná sms-ku, v ktorej uviedla, že na kuchynský nábytok so spotrebičmi, podlahy do 3 izieb, lacné kachličky, podlahové kúrenie, radiátory, kotol, omietky vo vnútri, montáž krbu stojí ešte 1,5 mil. Sk a ona má ešte 800 000 Sk, čo je málo. Na plot, omietnutie domu zvonka, maľovanie, brány vonku, dve veľké, jedna malá a na ostatný nábytok peniaze nemá. Do týchto výdavkov ešte nezapočítala vaňu, dve toalety, umývadlo, dvere a lampy v dome, na čo bude potrebovať ešte 800 - 900 tis. Sk. Podotkla, že neuviedla ešte betónovanie domu a omietanie stien, čiže ešte to možno bude viac. Už v strede roku 2008 presne vedela, že jej peniaze zďaleka nestačia na dokončenie domu, resp. aby bol dom v takom stave, aby sa dalo do neho nasťahovať.

1.9. Dňa 06.07.2009 bol pod č. V 2598/2009 povolený vklad Kúpnej zmluvy, ktorou žalobca predal byt vo svojom výlučnom vlastníctve v Y. P., na ulici T. G. XX za kúpnu cenu 34 500 eur. Podľa súdu z uvedeného vyplýva, že žalobca nadobudol finančné prostriedky, kúpna cena bola pripísaná na jeho účet dňa 21. 05. 2009. Podľa pohybov na účte žalobca v období od 29. 05. 2009 realizoval výbery finančných prostriedkov vo vyšších sumách. Z listinných dôkazov vyplýva, že v uvedenom období boli realizované práce, ktoré bolo potrebné urobiť tak, ako uviedla v sms-ke i žalovaná a žalobca predložil listinné dôkazy ohľadne vykonávaných prác. Medzi stranami bola spornosť v obsahu realizovaných prác a v spôsobe úhrad, ale vypočutí svedkovia jednoznačne potvrdili, že práce boli realizované na rodinnom dome žalovanej. Práce dojednával žalobca a rovnako realizoval i ich zaplatenie s tým, že listinné dôkazy boli vystavené na jeho meno. Tvrdenia žalovanej, že v rodinnom dome v čase, keď ho ešte vlastnila, boli iné spotrebiče, batérie, kľučky, kotol súd považoval za irelevantné vzhľadom na iné dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobcu.

1.10. Súd konštatoval, že žalobca preukázal investovanie finančných prostriedkov do rodinného domu žalobkyne, ktoré mal k dispozícii z predaja bytu, úspor vo výške 7 000 eur, čo potvrdila jeho matka a zo zárobku. Pracoval ako taxikár a podľa daňových priznaní v roku 2007 mal základ dane 41 506 Sk, v roku 2008 to bolo 44 304 Sk, v roku 2009 - 10 427 eur a v roku 2010 - 2 899,14 eur. Aj keď si žalobca v priebehu spolužitia kúpil motorové vozidlá a motorku, preukázané príjmy, finančná hotovosť za odpredaj bytu a kúpa na lízing neodôvodňujú konštatovanie, že bol nemajetný. Nakoľko investoval finančné prostriedky do rodinného domu žalovanej, žiadal ju o prevod časti nehnuteľnosti, teda medzi stranami sporu prebiehala komunikácia ohľadne finančného vyporiadania, keďže sama žalovaná svojej matke uviedla, že boli u JUDr. L. Y. v roku 2012, pretože žalobca chcel, aby na neho previedla časť rodinného domu, s čím ona nesúhlasila. Súd uzavrel, že je nelogické, aby žalobca žiadal od žalovanej prepis časti nehnuteľnosti, ak by neinvestoval finančné prostriedky do jej nehnuteľnosti. O tom, že vzťahy medzi stranami sporu boli už v tomto období narušené, vedel i syn žalovanej, čo potvrdil vo svojej výpovedi a uviedol, že dochádzalo k hádkam kvôli finančným prostriedkom. Žalobca za účelom získania dôkazu o investovaní finančných prostriedkov do domu žalovanej si z internetu vytlačil Zmluvu o prevzatí peňazí, ktorú dal žalovanej podpísať v danom období a túto podľa žalobcu žalovaná bez výhrad podpísala. Tento listinný dôkaz súd nevyhodnotil ako Zmluvu o pôžičke, pretože k odovzdaniu finančných prostriedkov medzi stranami sporu neprišlo a žalovaná žalobcu o pôžičku nežiadala.

1.11. Súd žalovaný nárok posúdil ako nárok na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Súd uzavrel, že premlčacia lehota na uplatnenie nároku začala plynúť dňa 01. 08. 2015 a skončila dňa 01. 08. 2017, kedy bolo žalobcovi znemožnené vrátiť sa do nehnuteľnosti a žalovaná ho odhlásila z adresy trvalého pobytu. Žaloba bola podaná na súd dňa 24. 09. 2015, teda v premlčacej lehote.

1.12. Pri určení výšky uplatňovaného nároku súd vychádzal z listinného dôkazu, ktorý najprv žalovaná úplne popierala a uvádzala, že ho nikdy nevidela, nemala o ňom vedomosť, ani ho nepodpísala a neskôr uznala, že to môže byť jej podpis s výhradou, že podpisovala žalobcovi iba čisté papiere, čo nepreukázala. Súd zohľadnil vyjadrenie žalovanej, že mala finančné prostriedky z dobre platenej práce. Za zarobené peniaze kúpila pozemok a realizovala hrubú stavbu. Tieto skutočnosti boli v konaní preukázané a žalovanou neboli vyvrátené. Už v polovici roka 2008 hovorila, že nebude mať dostatok finančných prostriedkov na dokončenie rodinného domu, bude jej chýbať minimálne suma 800 - 900 tis. Sk, možno aj viac. V tomto období žalobca disponoval finančnými prostriedkami, ktoré použil na dostavbu a zariadenie rodinného domu žalovanej, v ktorom spolu žili až do roku 2015. Súd prihliadol na skutočnosť, že časť finančných prostriedkov žalovanej poskytol aj pán F. C. a ako aj na spotrebný úver zo zmluvy zo dňa 28. 05. 2010 vo výške 12 040 eur s úrokovou sadzbou 10,90 %, na ktorý jej poskytol finančné prostriedky pán F. C.. Žalovaná predložila výpis z účtu, ktorý ale jednoznačne nepreukázal dostatok finančných prostriedkov na dokončenie rodinného domu. Podľa žalovanej dom mal hodnotu cca 300 000 eur, predala ho za sumu 240 000 eur. Listinnými dôkazmi preukázala, že do domu zainvestovala svoje finančné prostriedky vo výške 99 694 eur (cena pozemkov 41 227 eur + 8 982 eur, stavebné práce 49 485 eur). F. C. v období rokov 2007 až 2009 poskytol žalovanej darom finančné prostriedky vo výške 38 600 eur, čo vyplýva z jeho vyjadrenia. V liste z 24. 02. 2017 uviedol, že žalovaná mohla disponovať svojimi finančnými prostriedkami vo výške 190 000 eur. Súd poznamenal, že ak bola nehnuteľnosť odpredaná za 240 000 eur, nepochybne zvyšok finančných prostriedkov použitých na výstavbu domu investoval žalobca, ktorý preukázal, že v rozhodnom období disponoval finančnými prostriedkami. Nezanedbateľnou nie je skutočnosť, že žalovaná mala nadpriemerné príjmy len do roku 2008, pretože od roku 2009 pracovala ako opatrovatelka s mesačným príjmom okolo 1 200 eur. Z jej daňových priznaní mal súd preukázané, že za rok 2009 základom dane bola suma 3 474,- eur a za rok 2010 bola základom dane suma 6 413,75 eur. Žalovaná nevedela uviesť presnú výšku svojej finančnej hotovosti a jej výpovede boli v tomto konaní ako aj vo vyšetrovacom konaní rozdielne. I napriek tomu súd nespochybnil s poukazom na listinný dôkaz, predložený vo vyšetrovacom konaní pánom F. C., že do rodinného domu aj s pozemkom investovala finančné prostriedky vo výške 190 000 eur.

1.13. Súd priznal žalobcovi príslušenstvo pohľadávky podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. od prevzatia žaloby, t. j. od 11. 11. 2015, kedy sa žalovaná dozvedela o predmete sporu. V zostávajúcej časti príslušenstva, t.j. úrokov z omeškania od 21.09.2015 do 10.11.2015 súd žalobu zamietol.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces, nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných pre zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na počiatkové tvrdenie žalobcu, že jej požičal 45 000 eur, ktoré doložil zmluvou o prevzatí peňazí. Na pojednávaní však uviedol, že jej peniaze neodovzdal, teda sám poprel pravdivosť obsahu zmluvy o prevzatí peňazí. Ona poprela pravosť svojho podpisu a navrhla podrobiť zmluvu grafickej diagnostike. Súd tento dôkaz nevykonal, čo v odôvodnení rozhodnutia neodôvodnil a bol názoru, že prevzatie pôžičky potvrdila svojim podpisom. Súd zmluvu nevyhodnotil ako zmluvu o pôžičke, pretože nedošlo k odovzdaniu finančných prostriedkov, nie je zrejmé, ako ju vyhodnotil, či ako listinný dôkaz, ktorý ale obe strany popreli. Ďalej poukázala, že žalobca najskôr tvrdil, že investoval do jej nehnuteľností, čo preukazoval faktúrami, príjmovými pokladničnými dokladmi a ďalšími listinami, hoci pôvodne žaloval o vrátenie titulom pôžičky, následne titulom vydania predmetu bezdôvodného obohatenia. Súd nerozhodol o zmene žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP, keďže zmena medzi tvrdením, že niekto niekomu požičal peniaze a tvrdením, že niektoré investoval do cudzej nehnuteľnosti nie je neopodstatnená.

2.2. Podľa faktúr a príjmových pokladničných dokladov žalobca mal investovať do jej nehnuteľnosti sumu 53 610,57 eura. Podstatná podľa odvolateľky bola otázka, či vznikol vzťah z bezdôvodného obohatenia, ktorý závisel od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnej normy a či má povinnosť obohatenie vydať. Uviedla, že veci, ktorých vydanie je možné sa majú vydať a iba za tie, ktorých vydanie možné nie je, požadovať peňažnú náhradu. V posudzovanom prípade možno vydať nábytok od spoločnosti Kika, za ktorý žalobca zaplatil 2 551,60 eura a sieťky na okná v sume 549,60 eura. Ostatné nároky môžu spočívať v peňažnom plnení, keďže ich nie je možné vydať. Poukázala na Nález Ústavného súdu I.ÚS 548/2015,

podľa ktorého v prípade hodnôt vynaložených na cudziu nehnuteľnosť je pohľadávkou z bezdôvodného obohatenia nie hodnota vynaložených prostriedkov, ale rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti pred adaptáciou a po nej.“ Z tohto názoru vychádzal aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 25Co/368/2014 zo 14.1.2015.

2.3. Ďalej uviedla, že po odpočítaní ceny vecí 3 101,20 eur, ktorých má žalobca nárok na vydanie zostala suma 50 509,37 eur, ktoré mal investovať do jej nehnuteľnosti. Táto suma zahŕňa tiež sumu 14 162,31 eur, ktorú mal žalobca zaplatiť za okná, ale ktoré preukázateľne zaplatila ona svedkom aj žalobcom potvrdený preddavok 9 958,17 eur. Tieto skutočnosti súd prvej inštancie nezobral do úvahy a po odpočítaní tejto sumy zostáva suma 40 551,20 eura. Ďalšou položkou je suma 18 126 eur, ktorú mal žalobca zaplatiť pánovi R. za opravu fasády montáž zámkovej dlažby, čo ale menovaný výslovne poprel. Okrem toho, zámkovú dlažbu, vrátane prác dodal M. R., STAVKAR a za tieto zaplatila 8 066,32 eur, čo súd nebral do úvahy, pretože po odpočítaní aj tejto sumy ostáva na zaplatenie 22 452,20 eura. Je však potrebné odpočítať aj sumu 8 039,25 eur, ktorú mal žalobca podľa vlastného tvrdenia zaplatiť p. I. za tovar uvedený v pokladničných blokoch, medzi iným ohrievače vody, ktoré sa však v jej dome nikdy nebol, čo potvrdil aj sám I. a tiež notár Mgr. Danczi. Rovnako tak v jej dome nikdy nebol kotol Wick trics Zeus 26, v roku 2008 bol inštalovaný Wick trics Zeus 20, čo potvrdil pán I. a notár Danczi. Na pokladničnom bloku je uvedená vaňa Rolt Sabrina, v dome je vaňa značky v jej dome sa však vaňa nachádzala na KOLO, čo tiež potvrdili už menovaní svedkovia. Rovnako na pokladničnom bloku uvedená páková batéria Kludy Zentra a 2 pákové umývadlové batérie rovnakej značky v jej dome neboli montované, pretože má batérie od výrobcu Grohe. Napriek tomu súd považoval preukázané tieto investície žalobcom a jej tvrdenie, že v rodinnom dome v čase keď ho vlastnila boli iné spotrebiče považoval za irelevantné. Ak zo sumy 50 509,37 eura, ktorá zvýšila po odpočítaní ceny hnuťelných vecí, ktoré majú byť vydané a vyššie uvedených súm vyjde v prospech žalobcu 14 385,95 eura, ktorá suma je oveľa nižšia ako suma súdom priznaná. Cenu vo výške 2 485,34 eura, ktorú mal žalobca zaplatiť za montáž dverí svedok G. nepotvrdil. Uviedol, že peniaze neprebral, ani tieto skutočnosti súd nebral do úvahy. Po odpočítaní aj tejto sumy zvýši suma 11 900,61 eura, ktorá je oveľa nižšia ako suma priznaná. Žalobca tvrdil, že sumu 1 965,99 eura zaplatil za obklad ale predložil iba cenovú ponuku, podľa ktorej poskytol zálohu 900 eur. Sumu 5 643 eur, ktorú podľa vlastného tvrdenia mal zaplatiť za výrobu a montáž kuchynskej linky potvrdzoval svedok I. výpoveďou, že platba bola právne realizovaná žalobcom, čo tiež súd nebral do úvahy a vyhodnotil túto položku v prospech žalobcu. Po odpočítaní aj tejto sumy zostáva 4 291,62 eura, ktorá je nižšia, ako súdom priznaná.

2.3. Záver súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal investovanie finančných prostriedkov, pretože ich mal k dispozícii nepovažovala za objektívny. Poukázala, že podstatou sporu nemalo byť, či a koľko peňazí mal žalobca k dispozícii, ale to, či a koľko peňazí a z akého právneho dôvodu investoval do jej nehnuteľnosti. Za nedostatočné považovala aj konštatovanie súdu, že je nelogické, aby žalobca žiadal od nej prepis časti nehnuteľnosti, ak by neinvestoval finančné prostriedky do jej domu. V tejto súvislosti vyslovila otázku, ako môže skutočnosť, že žalobca žiadal od nej prepis časti nehnuteľnosti znamenať, že medzi nimi vznikol vzťah bezdôvodného obohatenia. V bode 36 rozsudku súd uvádza, že ak predala nehnuteľnosť za 240 000 eur, mohla disponovať s finančnými prostriedkami v sume 190 000 eur a zvyšok peňazí investoval žalobca, keďže preukázal, že k dispozícii tieto prostriedky mal. Podľa uvedenej argumentácie by predaj nehnuteľnosti za 300 000 znamenal žalobcovu investíciu 110 000 eur.

2.4. K námietke premlčania poukázala na ust. § 107 ods. 2 Obč. zákonníka a uviedla, že súd počítal iba subjektívnu premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, aj keď si pomohol Nálezom I.ÚS 548/2015. Poukázala na rozsudok KS Trnava zo dňa 14.1.2015 sp. zn. 25Co/368/2014, v ktorom je konštatované, že vynaložením investícií do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniká vlastníckovi bezdôvodné obohatenie v rozsahu zhotovenia nehnuteľnosti v okamihu, kedy k zhotoveniu došlo, teda kedy sa majetkový stav vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty. Prospech plnenia bez právneho dôvodu vzniká prijatím tohto plnenia a už v tomto okamihu tiež vzniká príjemcovi plnenia peňažný dlh. Najneskorší účtovný doklad, o ktorom žalobca tvrdí, že platil sám z vlastných peňazí, bol vyhotovený dňa 20.05.2008 - faktúru č. 0805166 vyhotovená p. E. za okná. Tomuto dátumu časovo predchádzajú všetky ostatné doklady, ktoré súdu predložil.

3. Žalobca v prvom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie buď ako oneskorené odmietnuť alebo rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval svoje vyjadrenie ohľadne rozhodnutia o zmene žaloby, že išlo len o zmenu právnej kvalifikácie nároku, navyše učeného podaním z 13.06.2016, t.j. pred nadobudnutím účinnosti CSP. Skutkové tvrdenia sa nemenili, boli preukázané výpoveďami svedkov; naopak, vyjadrenia žalovanej boli protirečivé a viac krát ich menila. Jej procesná obrana spočívala v popieraní všetkého, čo v konaní tvrdil, bez produkovania dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Uviedol, že si uplatnil nárok z titulu vydania predmetu bezdôvodného obohatenia, ako to

vyplývalo z vykonaného dokazovania vo výške 45 000 na základe zmluvy o prevzatí peňazí, kde žalovaná potvrdila, že finančnú hotovosť od neho prevzala. Ak nedošlo k priamemu prevzatiu, ale uhradil faktúry za stavebné práce na rodinnom dome, je možné mať za to, že sa obaja na výške takto poskytnutých peňazí dohodli, keď listinu podpísala. K námietke pravosti podpisu uviedol, že žalovaná mala možnosť predložiť znalecký posudok.

4. Žalovaná v replike k vyjadreniu žalobcu zotrvala na dôvodoch odvolania. Uviedla, že práve postoj žalobcu v konaní bol nejednoznačný a zmätočný. Poukázala na to, že jej poskytol sumu 45 000 eur, pričom doložil zmluvu o prevzatí peňazí, v ktorej mala deklarovat' prevzatie pôžičky, navyše v hotovosti. Zmluva nespĺňa obsahové a formálne náležitosti, absentuje v nej splatnosť, nie je datovaná, nie je zrejmé, kedy bola uzatvorená, preto je neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Obč. zákonníka. Malo ísť o pôžičku, nielen investíciu do rodinného domu, ktoré mal platiť žalobca. Ďalšou nezodpovedanou otázkou je, prečo by mal platiť faktúry za investície do jej rodinného domu, keď tvrdí, že podľa spornej zmluvy jej sumu 45 000 eur odovzdal. Práve tento postoj vyvoláva pochybnosti o dôvodnosti uplatneného nároku, keďže v konaní bolo preukázané, že žalobca nedisponoval takou sumou, ako uvádza v potvrdení a už vôbec nie v hotovosti. Asi si uvedomil, že nevie preukázať, že disponoval s hotovosťou, preto začal uplatňovať nárok pri rôznych investíciách. Z výpisu z účtu žalobcu nie je zrejmé, či finančné prostriedky, ktoré vyberal, boli reálne uhradené za investície do jej domu, keďže ona mala v tom čase dosť finančných prostriedkov na zaplatenie týchto prác, možno aj cestou žalobcu, ktorý u nej býval. V bode 5 vyjadrenia poukazuje, že si uplatňuje nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, s čím nemôže súhlasiť a opätovne si odporu je tomu čo uvádza žalobca. Pokiaľ žalobca uviedol, že uhradil za investície do jej rodinného domu a na druhej strane doloženou zmluvou poskytnutí deklaruje odovzdanie finančných prostriedkov v oboch jeho tvrdeniach nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie s ohľadom na ust. § 451 ods. 2 OZ.

5. Žalobca v duplike zotrval na svojej právnej argumentácii. Uviedol, že aj keď sa žalovaná snaží spochybníť jeho tvrdenia, on nemenil svoje skutkové tvrdenia týkajúce sa priebehu poskytnutia plnenia žalovanej a okolností podpisu listiny. Ohľadne nároku zo zmluvy o prevzatí peňazí bola zmenená len právna kvalifikácia, aj keď právna kvalifikácia zaťažuje súd, jeho povinnosťou je opísať skutkový stav. Nesúhlasil s tvrdením, že nepreukázal existenciu sumy 45 000 eur, keďže preukázal, že mal peniaze z predaja bytu v čase výstavby rodinného domu žalovanej, čo potvrdzujú aj výpisov z účtu. Ďalšie peniaze mal požičané od svojej matky, čo potvrdila výpoveďou, pričom pracoval a zarábala.

6. Žalovaná v doplnení odvolania uviedla, že od pána C. si požičala časť finančných prostriedkov na dokončenie nehnuteľnosti, preto ak by jej žalobca reálne odovzdal finančné prostriedky, nepotrebovala si peniaze požičiavať. Daňové priznanie, na ktoré sa odvolal v odôvodnení rozsudku súd len utvrdzujú skutočnosť, že žalobca nemal dostatočný príjem, aby mal hotovosť 45 000 eur. Treba vziať do úvahy, že ako každý iný mal náklady na živobytie, oblečenie kúpil si auto, motorku. Pokiaľ prvostupňový súd mal za to, že skutočne investoval do jej rodinného domu, je namieste zvážiť znalecké dokazovanie za tým účelom, aby sa spoľahlivo preukázalo, že tovar, ktorý nakúpil sa reálne nachádza v jej rodinnom dome, čo by malo byť predmetom bezdôvodného obohatenia a následne zvážiť či nie je predmet obohatenia vydať. V tejto súvislosti poukázala, že niektorí svedkovia nevedeli s istotou ozrejmiť, či naozaj na rodinnom dome bol objednaný tvrdý tovar.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

8. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáha zaplatenia sumy 45000 eur tvrdiac, že tieto prostriedky boli použité do výstavby a zariadenia rodinného domu žalovanej v čase ich spolužitia, keďže plánovali spoločnú budúcnosť a založenie rodiny. Žiadal žalovanú, aby finančný podiel na jej nehnuteľnosti bol vyjadrený jeho podielom na nehnuteľnosti, s čím žalovaná nesúhlasila, preto vyhľadal na internete tlačivo za účelom potvrdenia sumy, ktorú žalovanej poskytol. Sporná listina je označená ako Zmluva o prevzatí peňazí a vyplýva z nej, že žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi - žalovanej sumu 45000 eur v hotovosti na žalovanú prevzatie tejto sumy potvrdila svojim podpisom.

9. Žalovaná v odvolaní namietala porušenie práva na spravodlivý proces, nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných pre zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci

9.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im práva úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

9.2. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10).

9.3. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle 365 ods. 1 písm. b/ CSP. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie súdu sa vypořádava so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu vyplýva, že žalobca v konaní preukázal, že spornú sumu počas spolužitia so žalovanou investoval do jej domovej nehnuteľnosti a žalovaná nepreukázala svoju obranu, že Zmluvu o odovzdaní peňazí žalovaným nepodpísala a výstavbu rodinného domu financovala výlučne zo svojich prostriedkov.

9.4. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

9.5. K odvolaciemu dôvodu, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 368 ods. 1 písm. h/ CSP treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky významné námietky uvádzané v odvolaní a po prejednaní veci sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol pritom starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo v súlade s ustanovením § 191 ods.1 CSP, keď je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 185 ods.1 CSP rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

11. Odvolací súd k odvolacím námietkam žalovanej zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do

všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

12. Žalovaná v odvolaní popierala poskytnutie žalovanej sumy žalobcom zdôrazňujúc že ani nemohlo ísť o pôžičku, keďže peniaze v hotovosti neprevzala; žalobca v priebehu konania uznal túto argumentáciu žalobkyne s vysvetlením, že tlačivo - Zmluvu o odovzdaní peňazí stiahol z internetu za účelom zabezpečiť si od žalovanej potvrdenie o sume peňazí, ktoré investoval do jej nehnuteľnosti. Nárok právne špecifikoval ako bezdôvodné obohatenie. Žalovaná v odvolaní poukazovala na pochybenie súdu, keď nerozhodol o zmene žaloby, pretože žalobca pôvodne uplatňoval právo na vrátenie peňazí titulom pôžičky, následne titulom vydania predmetu bezdôvodného obohatenia.

9.2. Podľa § 95 ods. 1 OSP navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

9.3. Podľa § 140 ods. 1, 2 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

9.4. Zo spisu vyplýva, že žalobca v priebehu konania podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13. 06. 2016 upustil od právnej kvalifikácie nároku ako pôžičky a sumu 45000 uplatnil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podanie bolo dourčené za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý s účinnosťou od 01. 07. 2016 nahradil Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“),. Právna úprava OSP v paragrafovanom znení výslovne nedefinovala zmenu žaloby. V toto smere bol doplnený text až CSP. Ustanovenie § 95 OSP upravovalo dispozitívny úkon účastníka spočívajúci v zmene návrhu na začatie konania. Zmena mohla spočívať v rozšírení návrhu (ak žiada viac alebo aj iné plnenie alebo určenie, ako sa pôvodne domáhal). Ustanovenie § 140 CSP upravuje legálnu definíciu zmeny žaloby. Zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Za zmenu žaloby už nová právna úprava považuje aj podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

9.5. Odvolací súd v kontexte vyššie uvedenej právnej úpravy a výkladu sa nestotožnil s názorom odvolateľky, že súd mal rozhodnúť o zmene žaloby. Žalobca aj po ostatnom učinenom podaní zotrval na petite žaloby, naďalej sa domáhal zaplatenia totožnej sumy 45000 eur s príslušenstvom a skutkový základ nároku naďalej odvodzoval od listiny označenej ako Zmluva o pôžičke peňazí. Tvrdenia v žalobe, že žalovanej požičiaval peniaze korešpondovali s obsahom spornej zmluvy, podpísanej zmluvnými stranami, ktorej obsahom malo byť potvrdenie o poskytnutí finančnej hotovosti, keď spôsob prevzatia peňazí bol v priebehu konania ozrejmý výsluchom strán. Právna kvalifikácia uplatneného nároku je vecou súdu, preto nebolo vôbec podstatné, či žalobca prekvalifikoval právny dôvod ním žalovaného nároku otázka, či peniaze boli prevzaté v hotovosti alebo odovzdané iným spôsobom je otázka skutková, ktorej pravdivosť je predmetom dokazovania.

10. Žalovaná ďalej poukazovala na nesprávny záver súdu prvej inštancie, keď prihliadol iba na subjektívnu premlčaciu dobu a nie aj na objektívnu premlčaciu dobu.

10.2. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

10.3. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

10.4. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Všeobecne možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Pre ustálenie počiatku plynutia premlčacej doby je preto podstatné zistenie, pod ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia vymedzeného v § 451 a nasl. Obč. zákonníka je možné daný skutkový stav subsumovať. Bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod neskôr odpadol (§ 452), vzniká a objektívna doba pre premlčanie práva na jeho vydanie preto začína plynúť okamihom odpadnutia právneho dôvodu poskytnutého plnenia. Začiatok subjektívnej premlčacej doby sa zhoduje s okamihom, keď sa oprávnený dozvedel o tom, komu plnil a o odpadnutí právneho dôvodu tohto plnenia. V posudzovanej veci žalovaná suma predstavuje hodnoty vynaložené na cudziu nehnuteľnosť, v ktorom prípade sa lehoty na vrátenie tohto plnenia odvíjajú nie od jej poskytnutia, ako sa domnieva žalovaná, ale od času, kedy právny dôvod

plnenia odpadol. V posudzovanej veci tento okamih nastal momentom, kedy sa ku dňu 01. 08. 2015 žalobca z rodinného domu vysťahoval, preto žaloba podaná 24. 09. 2015 bola podaná v dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej premlčacej lehote.

11. Žalovaná v ďalšom argumentovala povinnosťou vydania bezdôvodného obohatenia v peňažnom plnení len ak nie je možné vydanie in natura. Podľa právnej úpravy § 458 os. 1 Obč. zákonníka sa musí vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Konštrukcia druhej vety cit. ustanovenia rozhodnutie o forme plnenia ponecháva otvorenú, dôvody pre peňažné plnenie vymenúva len príkladom, formuláciou „najmä“...vo výkonoch. Inými slovami, závisí od okolností posudzovanej veci ustálenie možnosti vydania predmetu bezdôvodného obohatenia in natura. Podľa žalovanej naturálna reštitúcia sa mala týkať nábytku a sieťok na okná. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná nehnuteľnosti odpredala kúpnu zmluvou zo 14. 11. 2016, preto pokiaľ ide sieťky, tieto zostali na oknách predaného domu; žalovaná netvrdila a ani v konaní nepreukázala, že sieťky a nábytok má vo svojej dispozícii. Navyše, otázna je aj existencia vecí ako taká s ohľadom na čas, ktorý uplynul od ich obstarania - nábytok bol kupovaný v máji 2009 a januári 2010 a sieťky v máji 2009, teda nie je vôbec zrejmé, či by ich vydanie bolo vôbec možné.

12. V ďalšej časti odvolania žalovaná vytykala súdu nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktorými mal žalovaný preukázať úhrady za okná, opravu fasády, dlažbu, ohrievač vody, montáž dverí, kuchynskú linku (uvedené v bode 2.3. odôvodnenia). Podľa žalovanej úhrady za tieto položky žalobca nepreukázal, tieto treba odpočítať od žalovanej sumy a rozdiel je potom suma 4.291,62 eur. Okrem toho mala za to, že podstatou sporu nemalo byť, či a koľko peňazí mal žalobca k dispozícii, ale to, či a koľko peňazí a z akého právneho dôvodu investoval do jej nehnuteľnosti.

13. Je možné súhlasiť s odvolateľkou, že v danej veci bolo podstatné posúdenie, z akého právneho dôvodu žalobca investoval finančné prostriedky do jej nehnuteľnosti. Žalobca preukazoval svoj nárok ako taký i čo do výšky Zmluvou o prevzatí peňazí (ďalej len „Zmluva“). Žalovaná svoju vedomosť o existencii takejto listiny spočiatku celkom popierala, rovnako pravosť svojho podpisu a navrhla vykonať dokazovanie grafológom. Následne pripustila možnosť pravosti podpisu tvrdiac, že žalobcovi podpisovala iba čisté papiere. Súd prvej inštancie tieto tvrdenia žalovanej vyhodnotil ako nepreukázanú obranu, základ nároku i jeho výšku odvodil od „Zmluvy“, vykonal dokazovanie na preukázanie výšky investícií, nakoľko žalobca preukázal, že disponoval finančnými prostriedkami vo výške 45.000 eur.

14. Odvolací súd sa po prejednaní veci stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a dospel k záveru o vecnej správnosti rozsudku. Na zdôraznenie správnosti uvádza, že predložená listina - Zmluva, ako sa v nej uvádza, že žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi, žalovanej plnenie (pôžičku), nepriamo obsahuje a zároveň potvrdzuje v nej zmluvne obsiahnutý zmluvný peňažný záväzok žalovanej a tiež jeho výšku; na tom nič nemení skutočnosť, že bol nesprávne formálne posúdený ako záväzok z pôžičky, (ktorú listinu právne neznalý žalobca vyhľadal na internete), keďže platnosť záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť, ak bol inak veriteľom v spore preukázaný (§ 495 Obč. zákonníka). Podľa názoru odvolacieho súdu sporná „Zmluva“ je listina preukazujúca vysporiadanie vzájomného družského spolužitia i investícií žalobcu do domovej nehnuteľnosti a bytového zariadenia žalovanej prijatím peňažného záväzku žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 45.000 eur, preto s ohľadom na skutočnosť, že išlo o dohodu sporných strán o výške záväzku žalovanej, odvolací súd nepovažoval za potrebné túto skutočnosť preukazovať a dokazovať. V konaní bolo preukázané, že žalobca žiadal žalovanú o vlastnícky podiel na nehnuteľnosti, s čím nesúhlasila, preto žalobca logicky v snahe zabezpečiť si v budúcnosti (pre istotu) návratnosť žalobkyni poskytnutých finančných prostriedkov zvolil písomnú zmluvnú formu bez uvedenia dátumu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno aj v preukázaní existencie sumy 45.000 eur. Bezo sporu v časovom slede udalostí, t.j. po tom, ako žalovaná v sms správe z 28. 04. 2008, zaslanej F. C. napísala, že na dostavbu domu, aby sa do neho dalo aspoň nastáňovať, jej bude chýbať suma cca 800.000 - 900.000 Sk (cca 29.874 eur), ktorá nezahŕňala betónovanie domu, omietky stien, žalobca kúpnu zmluvou uzatvorenou v apríli 2009, vklad povolený dňa 06. 07. 2009 odpredal svoj byt za sumu 34.500 eur. Z účtu vyberal peniaze v období od 21.05.2009. Ďalšie finančné prostriedky mal od matky a zo zárobku, ako konštatuje aj súd prvej inštancie. Žalobca preukázal a svedok I. potvrdil, že v jeho obchodnej firme nakupoval. Predložené doklady preukazujú nákupy tovaru od mája 2009 do decembra 2009. Ak žalovaná tvrdila, že výstavbu doma realizovala

výlučne zo svojich prostriedkov, na nej bolo dôkazné bremeno toto tvrdenie aj preukázať, čo neuniesla, ako konštatoval aj súd prvej inštancie. Nepreukázala, že získala financie vo výške uvedenej v sms-ke zaslanej p. C., o ktorej sama napísala, že je potrebná na dostavbu domu do stavu, aby sa do neho bolo možné nasťahovať. Ak uviedla, že mala finančnú hotovosť cca 66.000 eur, z ktorej sumy kúpila dva pozemky za cca 60.000 eur a pritom zarábala týždenne 7.000 eur, ako tvrdila (28.000 eur mesačne), potom nie je zrejmé, prečo už 28. 04. 2008 uvádzala, že jej bude chýbať suma cca 29.000 eur, keď podľa ňou tvrdeného príjmu mal jej zárobok niekoľkonásobne presiahnuť sumu 29.000 eur; takéto príjmy mala mať do konca roka 2008 a v roku 2009 cca 1200 eur. Hodnota domu podľa jej vyjadrenia bola okolo 200.000 eur. Aj z výpisu účtu žalovanej je zrejmé, že v roku 2009, s výnimkou januára, boli zaúčtované príjmy maximálne v sume 500 eur mesačne, preto je možné súhlasiť so súdom prvej inštancie, že ani stav na účte žalovanej nepreukázal existenciu finančných prostriedkov potrebných na dostavbu domu. Spotrebný úver si zobrala až 28. 05. 2010, keď v dome bývali a sama uviedla, že peniaze použila na úpravu záhrady.

15. K ostatnej odvolacej námietke žalovanej týkajúcej sa nevykonania ňou navrhnutého znaleckého dokazovania znalcom z odboru písomznalctvo odvolací súd dodáva, že ak súd prvej inštancie návrhu nevyhovel, bezpochyby tento návrh nepovažoval za potrebný a teda ho vyhodnotil ako nadbytočný. Ani odvolací súd nevzhliadol tento návrh opodstatneným, najmä keď žalovaná v priebehu konania uznala, že sa môže jednať o jej podpis. Okrem toho, ak mala za to, že tento dôkaz je nevyhnutný, nič jej nebránilo zabezpečiť si súkromný znalecký posudok a tento predložiť v konaní.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. V konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP.)

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).